

Arkkitehti: Maritta Koivisto

MOLEKYYLISOLUBIOLOGIAN JA GENETIIKAN MAX PLANCK -INSTITUUTTI – DRESDEN, SAKSA – VUODEN BETONIRAKENNE 2001

Solubiologian ja genetiikan Max Planck -instituutti Dresdenissä palkittiin vuoden 2001 betonirakenteena etevästä ja innovatiivisesta arkkitehti- ja rakennesuunnittelusta sekä laadukkaasta ja ammattitaitoisesta paikallavaletun betonin käytöstä.

Betonin hyvät ominaisuudet tulevat esiin rakenteissa ja puhtasvalupinnoissa sekä sisätilojen tunnelman luojana. Betonia on käytetty rohkeasti sisätilojen seinäpinnoissa, ja se on aistittavissa kaikissa tiloissa. Betonirakenteissa korostuvat ammattitaito ja viimeistelty laatu.

Molekyylisolubiologian ja genetiikan Max Planck-Instituutti sijaitsee Elbe-joen varrella Dresdenin keskustan tuntumassa. Kapeasta tontista johtuen biokeskuksen eri toiminnat on sijoitettu riviin, joka muistuttaa geneettistä karttaa. Tutkimuslaitoksen päärakennusta seuraa erillinen koe-eläin-talo sekä keväällä valmistuva vierastalo tutkijoiden ja läheisen lastensairaalan potilaiden vanhempien asuntolaksi.

Tutkimusrakennus koostuu kuudesta itsenäisestä yksiköstä, joilla on yhteiset hallinto- ja huoltotilat, kirjasto ja ravintola sekä auditoriot. Laboratorioyksiköt ja yhteiset kohtaamispaikat ovat olleet suunnittelussa keskeisiä tavoitteita.

Tutkimustilat on kerätty yhteisen avoimen ja korkean sisääntulo-auilan ympärille. Tutkimuslaitoksen kerroksia yhdistävät keskusaulasta lähtevä hissi ja pääporras, jonka spiraali muistuttaa solun perintötekijöitä sisältävän yhdisteen, dna:n rakennetta.

Portaikko ja avoimet käytävät johtavat jokaisessa kerroksessa sijaitsevalle yhteiselle piazzalle, jossa tutkijat voivat tavata toisiaan, lukea alan lehtiä ja virkistäytyä. Korkea ja

avoin aula on talossa työskentelevien kohtaustapa, jossa on hyvä yhdessäolon tunnelma.

Max Planck -instituutin suomalaisen johtajan professori Kai Simonsin aloitteesta suunnittelijaksi kutsuttiin vuonna 1997 Arkkitehtuuritoimisto Heikkinen - Komonen Oy. Suunnittelulähtökohtina arkkitehteilla oli johdattaa tutkijat kohtaamaan toinen toisensa samalla kun laboratorioden tuli olla alansa huippua. Nyt Dresdenin Max Planck-tutkimusinstituutissa työskentelee tällä hetkellä 200 tutkijaa kymmenistä eri maista. Koko taloon johtaa vain yksi ulko-ovi ja keskusaula toimii heti sisääntultaessa keskeisenä kohtaustapaikkana.

Jokaisessa kerroksessa sijaitsee yhteinen piazza, jossa tutkijat voivat tavata toisiaan, lukea alan lehtiä ja virkistäytyä. Yhteisten kohtaustapaikkojen muodostumisen vuoksi tutkijoiden laboratoriotiloihin ei haluttu sijoittaa taukotiloja. Paikallavaletut betonipinnat ovat lähellä käyttäjää myös työtiloissa.

LAADUKASTA BETONIA, TERÄSTÄ JA LASIA

Rakennuksen runko on paikallavalettu pilari-laatta-järjestelmä. Lähes kaikkien tilojen seinäpinnat sekä aulatilojen ja käytävien kattopinnat ovat puhtaaksivalettua betonia. Muottipintoina on käytetty vaneri- ja puulevymuotteja. Erilaisilla laadukkailla betonipinnoilla on luotu tiloihin lämmin tunnelma, jossa materiaalin olemus on voimakkaasti läsnä.

Betonia on käytetty monipuolisesti ja rohkeasti näkyvissä rakenteissa ja käyttöpintoissa. Kohde on hyvä esimerkki julkisesta rakentamisesta, jossa laadukkaalla betonin käytöllä ja rakentamisen osaamisella on aikaansaatu kestävää betonirakentamista ja samalla luotu miellyttävä ja vaihteleva työskentely-

ympäristö.

Päärakennuksen sinisellä metallikasetilla verhottuja julkisivuja peittää läpinäkyvä vihreä metallisäleikkö, joka samalla suojaa laboratoriotiloja liialta auringon häikäisyltä ja tasaa rakennuksen lämpökuormaa. Eläintalon julkisivut ovat vaalean harmaita puulevymuotilla valettuja betonielementtejä. Betonipintojen huntuna on julkisivupinnasta erillään oleva läpikuultava metallinen kuljetinverkko.

Toteutunut kohde on osoitus suunnittelun ja rakennuttamisen sekä toteutuksen ammattitaitoisesta ja vaativasta ohjauksesta sekä valvonnasta, joilla betonirakenteille ja -pinnoille asetetut korkeat laatuvaatimukset on nähtävissä lopputuloksessa.